

[Gerda Møller.]

Opera, og at der også er en aftale med Det danske Teater. Selv om ministeren har den opfattelse, at det først og fremmest vil betyde en bedre og rimeligere anvendelse af teatrets kunstnere, så tror vi da også på, at det vil give en besparelse inden for hele området af de samarbejdende teatre, og det finder vi også er af væsentlig betydning.

Det konservative folkeparti vil gå ind i et virkelig seriøst arbejde med henblik på en bevarelse af Det kgl. Teater som vor nationalscene. Men før vi tager endelig stilling til den af ministeren forudsatte nødvendige bevilling, vil vi afvente udtalelserne fra rationaliserings eksperterne, som jo vil foreligge allerede midt i februar måned.

Må jeg til sidst komme med et hjertesuk på mange skuffede teatergængeres vegne – selvfølgelig først og fremmest teatergængere i Det kgl. Teater; det er jo det, vi taler om. Det gælder repertoiret og først og fremmest skuespilrepertoiret. Her mener mange, at teatret tager for lidt hensyn til, hvad publikum gerne vil se. Jeg mener ikke, at der skal øves nogen som helst censur, men nogle af de meget moderne, samfundsnedbrydende stykker, som er spillet i de sidste år, kunne uden skade tages af programmet til fordel for stykker, som folk hellere vil se. Derfor må det gælde om for teatret i større omfang end tidligere at finde forfattere, der i størst mulig grad er i overensstemmelse med det publikum, de skal tale til. Teatret må godt i højere grad leve op til de store forpligtelser, det har på dette område: at forny og aktualisere ældre dramatik. Derfor behøver man ikke at forsømme den nye danske eller udenlandske, men traditionen spiller en stor rolle for Det kgl. Teater. Det siger jeg med fare for at blive kaldt reaktionær – jeg har allerede hørt latteren fra socialdemokratiets bænke. Uden traditionen er der nu engang ingen kontinuitet, og kontinuitet er nødvendig, for at udviklingen ikke løber forud for, hvad befolkningen kan følge med i.

Chr. Christensen (KrF):

Store problemer er rejst omkring Det kgl. Teater, og spørgsmålet, om teatret fortsat skal bestå som nationalscene, er blevet stillet. Det er derfor på sin plads, at vi får denne debat, vi her har fået gennemført, så vi kan få en afklaring af folketingets holdning til teatrets fremtid.

Kristeligt folkeparti betragter Det kgl. Teater som en af vort lands vigtigste kulturelle institutioner og som bærer af dansk kulturarv i en betydelig bredde. Det vil derfor være naturligt, at jeg indledningsvis gør et par bemærkninger om kristeligt folkepartis kulturpolitik i al almindelighed – dette så meget desto mere, som mit parti netop lægger afgørende vægt på kulturelle anliggender.

Fra oprindeligt blot at have betydet dyrkning eller forædling af plantevækst har udtrykket kultur efterhånden fået et langt mere omfattende indhold, hvor det betyder forædling og udvikling af evner og kvalifikationer i et individ eller i et samfund. Denne udvikling har betydet, at man i praksis ofte har kunnet spore en tilbøjelighed til at bruge udtrykket kultur i forbindelse med sådanne aktiviteter, som krævede en ganske særlig indsigt og indlevelses-evne, som f. eks. teater, billedkunst, musik o. lign.

Kultur bør imidlertid efter vor opfattelse bruges i en langt videre betydning, hvor det centrale er at få vakt både den enkelte og grupper til bevidsthed om deres egne menneskelige værdier. Hver enkelt af os repræsenterer en del af kulturen, og det er vigtigt, at den enkelte erkender dette og tager konsekvensen deraf. Da alt menneskeligt således efter vor opfattelse i en vis forstand repræsenterer kultur, er det vigtigt at føre en kulturpolitik, som er etisk forpligtende og forankret i faste normer og værdier. Vor kulturpolitik må have som mål at realisere Guds vilje såvel med den enkelte som med hele skaberværket. I dette perspektiv ser kristeligt folkeparti al kulturudvikling, og ud fra dette ønsker vi at forme en kulturpolitik, som både er forankret i kristelige værdier, og som også tager hensyn til de demokratiske frihedsideal. Vi ønsker at fremme en kulturudfoldelse båret af det kristne livs- og menneskesyn og udviklet i frihed under ansvar.

Når vi definerer kultur på denne måde, så må vi desværre konstatere, at der nu i tiden gør sig en række kulturnedbrydende tendenser gældende i vort samfund. Det materielle sættes over det åndelige og etiske. Blasfemien vinder indpas under kunstens maske. Eder og vulgære udtryk er ved at fordærve vort modersmål. Den kristne oplæring i skolerne er blevet stærkt reduceret. Samfundet præges af en afkristning. Libertinismen breder sig fra de venstreorienterede til de kulturradikale. Pornogra-